

[Poul Westergaard.]

Jeg er godt klar over, at med 5 mandater kan vi ikke forvente de helt store resultater, men vi ville da gerne, hvis vi skal ind i et sådant samarbejde, kunne sige, at vi har fået noget for at give os, for at komme til at høre til dem, som statsministeren betegner som ansvarlige partier.

Jeg håber på, at det i de kommende forhandlinger vil vise sig, om der er noget om den snak, eller vi bare skal sidde og fylde ud. Hvis det sidste er tilfældet, vil vi ikke bruge ret meget tid på det.

Anker Jørgensen (S):

Jeg mener, det er rimeligt at gøre nogle bemærkninger om det forlig, der er sluttet af socialdemokratiet og regeringen. Jeg mener, det er rigtigt at gøre bemærkningerne nu, for nu er der et forlig.

Som alle ved, har der været forhandlet i længere tid, og der er også sivet et og andet ud om, hvad forhandlingerne sandsynligvis ville resultere i, men for en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at forliget først er endeligt nu til morgen, og det er med et sådant indhold, at begge grupper, begge partier, finder det acceptabelt.

Jeg er ganske enig, når det fra forskellige ordføreres side har været sagt, at man naturligvis må have dette forlig på bordet, men det er altså først endeligt vedtaget nu. Jeg kan dog give tilsagn om, at det naturligvis vil blive fremlagt bl. a. i det politisk-økonomiske udvalg.

Jeg skal ikke gå i detaljer, men sige, at forliget har fire hovedpunkter.

Det første drejer sig om det, som vittelig, specielt nu, er et problem, nemlig omkostningsforøgelserne i dansk erhvervsliv. Det er et forsøg på at gennemføre en tilskudsordning, en støtte til nedbringelse af omkostningsstigningen, og selv om man naturligvis altid kan diskutere, om dette er den eneste geniale løsning, er der i hvert fald én ting, der er sikkert: at noget måtte gøres, og at dette ikke kan undgås, når man husker, at der er en skærpet prislov og avancelov, når man ved, at der også i det politisk-økonomiske udvalg ligger et lovforslag, der skal begrænse udbytter og den slags. Der er ingen tvivl om, at det vil virke positivt, og jeg må i hvert fald sige, at det er særlig nødvendigt i den aktuelle situation.

Jeg mener, det også er vigtigt at understrege, at med dette punkt i forliget er det forslag, som regeringen havde fremsat om indgreb i de kollektive overenskomster, naturligvis taget af bordet, og dermed er det, som vi vil kalde et angreb på overenskomsterne, væk.

Det andet hovedpunkt i forliget er den bundne opsparring, og jeg skal bare sige, at det forekommer mig, at hvis man ser den efter, så er den for det første socialt forsvarlig. For det andet er den administrativt enklere end de mange tidligere bundne opsparringer, som folketinget har vedtaget. Jeg tror, man kan hævde dette, og jeg tror også, man vil konstatere det, når vi kommer til detaljerne om, hvorledes en sådan lovgivning skal laves.

Det tredje punkt i forliget er besparelserne. Der er ingen tvivl om, at også socialdemokratiet er et parti, der ønsker alvorligt at gå ind i bestræbelserne på at holde igen på stigningen i den offentlige sektor. Det var derfor, den tidligere regering sparede 2½ mia kr., og vi er også gået ind på en betydelig forøgelse af besparelserne ved dette forlig. Men hvad vi lægger vægt på er, at dette besparelsesforlig, dette punkt 3 i forliget, er et forlig, som helt klart har kæmmet ethvert angreb på de sociale ordninger ud af besparelsespolitikken. Vi siger spare, men ikke angreb på sociale ordninger, og det er ét af resultaterne i dette forlig.

Det fjerde punkt i forliget er, at der også er et afsnit om den skattepolitik, som skal søges ført i den nærmeste tid. Nu skal jeg ikke slå mig alt for meget for brystet, men hvis man ser forliget efter, vil man se, at det punkt for punkt er et forlig, der er meget nær identisk med det, der er socialdemokratiets skattepolitiske målsætning, og som den tidligere regering i sin åbningstale den 4. oktober sidste år fremlagde som det, vi ønskede at løse i den folketingssamling, som altså desværre blev afbrudt den 4. december. Men i hvert fald: vi får nu mulighederne, og det mener jeg er vældigt vigtigt.

Socialdemokratiet står ved dette forlig. Vi står også ved, at der både kan og skal forhandles med andre partier, men det er klart, at en forudsætning for ændringer i forliget er, at de to forligspartnere er enige om at foretage sådanne ændringer, som man even-